

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 104.075 van 28 februari 2002
in de zaak A. 107.896/X-10.460.**

In zake : Frans DE BRABANDERE,
 wonende te 8531 BAVIKHOVE,
 Vierkeerstraat 123

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Frans DE BRABANDERE op
24 juli 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen
van het besluit van 7 mei 2001 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke
Ordening en Media houdende goedkeuring van het bijzonder plan van aanleg "BPA
nr. 61: sectoraal BPA zonevreemde bedrijven - fase I" genaamd, van de stad
Harelbeke;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPES;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 december 2001 waarbij de
terechtzingting bepaald wordt op 25 januari 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, die verschijnt in persoon,
en van Advocaat V. VAN DE KEERE die, loco Advocaat B. BRONDERS
verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de auditeur-generaal;

Overwegende dat verzoeker eigenaar en mede-uitbater is van het landbouwbedrijf "Ter Coutere" gelegen te Harelbeke (Bavikhove), Vierkeerstraat 123; dat de hoeve en omliggende gronden volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgesteld gewestplan Kortrijk zijn gelegen in natuurgebied; dat de gemeenteraad van Harelbeke op 19 januari 1998 heeft beslist tot de opmaak van een sectoraal bijzonder plan van aanleg voor de zonevreemde bedrijven op haar grondgebied; dat de gemeenteraad van Harelbeke bij besluit van 20 november 2000 het ontwerp "BPA nr. 61: sectoraal BPA zonevreemde bedrijven" genaamd, bestaande uit een overzichtsplan, een bijkomende toelichtingsnota, Deel 1 "inventaris en globale benadering" en Deel 2 "planmatige weergave van de uitbreidingsmogelijkheden per bedrijf", omvattende 15 deelplannen met stedenbouwkundige voorschriften, bestaande toestand, juridische toestand en bestemmingsplan, definitief heeft aangenomen, met uitzondering van het deelplan "4-Tibergyn"; dat het bestemmingsplan en bijhorende stedenbouwkundige voorschriften voor het deelplan "55 - De Brabandere" voorziet in een bestemmingswijziging ter bestendiging en uitbreiding van de bestaande toestand, zijnde een landbouwbedrijf; dat de commissie van advies voor de ruimtelijke ordening van de streek West-Vlaanderen op 20 en 26 oktober 2000 advies heeft uitgebracht; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen op 7 december 2000 een gunstig advies heeft uitgebracht; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media bij het bestreden besluit van 7 mei 2000 het bijzonder plan van aanleg "BPA nr. 61: sectoraal BPA zonevreemde bedrijven - fase I" genaamd, heeft goedgekeurd, "met uitsluiting van de met een blauwe rand omzoomde plandelen en de met blauwe rand omzoomde delen van de stedenbouwkundige voorschriften", waaronder het deelplan "55 - De Brabandere";

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan

worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, dat verzoeker betoogt wat volgt :

"1. Per definitie ondervinden alle bedrijven die opgenomen worden in een sectoraal BPA een ernstig nadeel aan hun inkleuring in het Gewestplan, wat voor de bedrijven van het sectoraal BPA Harelbeke erkend wordt door het stadsbestuur, anders zouden die bedrijven kunnen wachten tot het gemeentelijk structuurplan klaar is. Ook de Heer Minister heeft dit niet betwist voor deelplan 55 (wel vb. voor deelplan 38)

2. In casu van ons landbouwbedrijf geldt dat situering in natuurgebied ten zeerste fnuikend is voor het toekomstgericht uitbaten van een modern landbouwbedrijf.

In feite kan men door de inkleuring in Natuurgebied ons voor niets een bouwvergunning geven, en toch is zulks nodig.

Op die manier is een bedrijf in enkele jaren tijd hopeloos verouderd. Dit is een wurggreep waaraan zo snel mogelijk een einde moet komen : bij wurggrepen is altijd een "point of no return".

3. Kandidaat overnemer (zoon Bert-20 jaar) moet nu perspectief kunnen hebben om een levensvatbaar bedrijf te kunnen uitbouwen. Op die leeftijd kan men in de huidige tijdsgeest daarvoor geen 8 of 10 jaar meer wachten.

4. Dat alle hoevegebouwen, bedrijfswoning inbegrepen, op heden nog zonevreemd zijn is een gevolg van de beslissing van de Heer Minister in deelplan 55.

Dit schept een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel, want in geval van brand, storm of andere vorm van vernieling van een bedrijfsgebouw of van de

bedrijfswoning mag niet meer herbouwd worden, door de situering in natuurgebied.

Aldus lopen we reëel gevaar voor plotse en werkelijk niet te herstellen moeilijkheden te staan (degelijk onderdak vee-voorraden-machine + bedrijfs-woning)

Aangezien verondersteld wordt dat men als goede huisvader een degelijke brandverzekering afsluit, wordt algemeen aanvaard dat er een risico is op brand, in de landbouw zelfs groot risico wegens stro, stookolie, hooi enz! (risicopremie in landbouw is zeer groot.)

5. Ikzelf, mijn echtgenote en de kinderen, vooral de oudste zoon-opvolger hadden al onze hoop gesteld op een goedkeuring van deelplan 55. Hoewel we het rustiek karakter en de natuurlijke inkadering zoveel mogelijk willen behouden, is de wurgende greep van de inkleuring van bedrijfszetel (hoevegebouwen + woonhuis) in Natuurgebied psychisch niet meer houdbaar en schept spanningen bij mij en bij mijn echtgenote en in het gezin. De dreiging dat dit bedrijf en deze woning zullen moeten 'uitdoven' hangt als een zwaard van Damocles boven ons, beneemt ons ons toekomstperspectief en is menselijk niet meer houdbaar, ook als we vergelijken met de houding van de overheid die de omgeving van de hofstede steeds verder verstedelijkt (zie hoger).

Sinds in deelplan 55 deze beslissing is genomen lijden wij des te meer onder de situatie, waaraan zo snel mogelijk een einde moet komen";

Overwegende dat uit verzoekers uiteenzetting zelf blijkt dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij aanvoert in al zijn onderdelen zijn rechtstreekse oorzaak vindt in de bestemming die het bij koninklijk besluit van 4 november 1977 vastgesteld gewestplan Kortrijk aan zijn eigendom -hoevegebouwen en omliggende weilanden- heeft gegeven, met name natuurgebied, en niet in het thans bestreden besluit, waarbij de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media heeft beslist de goedkeuring te onthouden aan een wijziging van deze bestemming; dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van dit laatste besluit de reeds bestaande juridische toestand niet wijzigt;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het bestreden besluit.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig februari 2002, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M.-R. BRACKE.